

Když se někoho zeptáte na to, která firma se mu vybaví při vyslovení slůvka notebook, může se stát, že to bude Toshiba. Notebooky této společnosti jsou totiž velice známé – navíc jejich design je velice příjemný a Toshiba jako jedna z mála firem stále trvá na polohování kurzoru prostřednictvím malého výstupku mezi klávesami. Takže žádné touchpady apod.

Na skok u Toshiby

V září uspořádal distributor společnosti Toshiba zájezd do výrobního závodu v Řezně, abychom se mohli přesvědčit o tom, jak probíhá výroba. Docela mne to zaujalo, protože jsem už jednou ve výrobním závodě byl, a proto jsem se snažil porovnat, co se za ty tři roky změnilo.

Nezměnilo se toho na první pohled příliš mnoho: výrobní haly stojí a celý závod teprve čeká na rozšíření o jednu další výrobní halu. Možná že ale u Toshiby budou muset nějak vyřešit jeden malý problém. Tím je síň slávy, ve které najdete všechny stroje, které se tu kdy vyráběly. Dokonce jsou tu připraveny i funkční vzorky z právě vyráběných řad. A tady je skutečně nabitá. Vše začíná modelem Toshiba T1000 se dvěma disketovými mechanikami – to je už ale dávno za námi. Jen tak mimochodem – právě tohle byl stroj, na kterém jsme připravovali první počítačový časopis v téhle republice (P+C) – a to už bude deset let. Musím říci, že design zde vyráběných strojů se dost podstatně změnil...

A co mne mrzí nejvíce, v předváděcí místnosti jsem měl možnost vidět “miláčka” všech, kteří ho viděli – stroj Libretto 110CT; jeho výroba končí a dále se touto cestou nepůjde. Jak se zdá, zájem o koupi byl zřejmě menší, než se na první pohled mohlo zdát. Tenhle stroj se sice líbil, ale asi se neprodával tolik, jak by si zasloužil (že by trh v tomto segmentu chtěly spolknout HPC?)...

Co tu je

Začněme nejprve u produktových řad, které se v Řezně vyrábějí. Možná by bylo dobré podotknout, že Toshibu Regensburg má možná většina z vás spojenou s výrobou notebooků. Jak ale poznáte dále, není to tak docela pravda. Notebooky jsou hlavní náplní výroby. Vyrábí se tu čtyři produktové řady: nejvýkonnější stroje pro profesionály, které nesou název Tecra, a dále je to řada Portégé, což jsou mobilní stroje, které vám určitě nikdy nebudou překážet (s sebou si totiž nosíte jen to nejnnutnější, ostatní máte zaparkováno na stole) – a přitom nabídnou docela seriózní výkon. Třetí řadou je řada Satellite, což je robustní notebook s příjemnou výbavou. Poslední řadou je “dojíždějíci” Libretto, které se však svého dalšího bratříčka (zatím?) nedočká...

Když jsem byl naposled v Řezně, výroba strojů probíhala v tzv. buňkovém režimu – říkalo se tomu U buňky a celá výroba měla certifikát ISO řady 9000. V novém pojetí se buňky teď jmenují “Pi” a podle informací jde o to, že je to pouze obrácené U. Moc jsem tomu nerozuměl, ale asi to funguje. V jedné

buňce pracuje sedm lidí a jeden “šéf”. Každý krok montáže se před předáním na další pracoviště kontroluje – přesně dle certifikátu ISO. Navíc každá buňka nemontuje pořád stejné výrobky – za prvé záleží na tom, kolik je kterých strojů objednaných, a za druhé se výroba mění, aby nebyla tak monotónní. Díky variabilitě zaměstnanců a linek se vyrábí naráz až deset základních modelů v různých úpravách – celkem to ale vyjde až na dva tisíce různých vyráběných modelů, lišících se například velikostí pevného disku, typem zobrazovače, dodávanou podporou pro různé jazyky atd.

Ovšem nejenom notebooky je živ závod v Řezně. Nově se zde totiž objevily desktopy, které nesou název Equium. Zatím jejich výroba probíhá víceméně na “koleně” a je řízena cíleně podle požadavků trhu a objednávek zákazníků. Ale tyhle stroje vypadají velice zajímavě – nicméně k nám se nebudou dovážet. Zatím by nemohly cenou konkurovat zaběhnutým a na trhu etablovaným značkám místních i zahraničních výrobců. Škoda.

Zajímavé bylo vidět i logistiku, která doprovází celý proces zrodu a vyskladnění z výrobního závodu. Sklad byl v druhé dekádě měsíce docela saturován, jak se zdálo, a tak jsme si neodpustili utrousit poznámku o tom, že “to asi moc nejde” – dozvěděli jsme se však, že ke konci měsíce bude celý sklad prázdný. Němečtí distributoři “nakupují ve velkém” vždy koncem měsíce.

Závěrem

Asi čekáte na nějaký závěr. I já. Ale teď vážně: co mne zaujalo na celé prohlídce závodu, byla obrovská čistota a pořádek – úplně všude – a obrovské nasazení zaměstnanců. Nevím, jestli je to tím, že se v závodě sleduje kvalita a nejlepší kolektiv pak získá zájezd do zahraničí, nebo jestli to je součást japonské “akuratnosti” a německého smyslu pro pořádek. Svou roli možná hraje i aplikace nasazení TQM neboli japonského Total Quality Managementu (na každém sloupu tu totiž visí jeho zásady) a japonsky se to jmenuje KAIZEN, evropsky pak ISO 9000 – hlavním cílem je, aby zákazník byl spokojený. A firma se stará o to, aby byli spokojeni i zaměstnanci – jak je vidět, zřejmě se jí to daří.

Milan Loucký